

ŠVĖKŠNOS „SAULĖS“ GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Didžioji savaitė

Belaukiant Jėzaus prisikėlimo

Šventoji savaitė – laiko tarpas prieš Kristaus prisikėlimo šventę – Velykas. Ji prasideda nuo Verbų sekmadienio ir tęsiasi iki Didžiojo šeštadienio. Šis laikotarpis skirtas apmąstyti Jėzaus kančią ir mirtį, laukiant jo prisikėlimo.

Verbų sekmadienis

Šią dieną nuo seno yra šventinamos verbos, kurių pagrindinė sudedamoji dalis – kadagys. Kadagys simbolizuoja vaisingumą, gausą, gerovę. Mitologijoje magiškas augalas, suteikiantis šviesą ir viltį. Verbų procesijos simbolika perteikia Jėzaus Kristaus įžengimą į Jeruzalę, kada jam po kojomis buvo klojami palmių lapai siekiant pagerbti tikrąjį Karalių.

Nukelta į 3 p.

Kūrybinis projektas

Akrostichai Lietuvai

Kamilė Kasparavičiūtė
VIENYBĖ TEŽYDI

Vis dar tikiu, kad **LIETUVA** – gyva!
Ieškojau jos žmonių brangiųjų akyse,
Eime – kviečiau į laisvę mūs tautos,
Nebyliai prašydamas maldoj.
Yra, tikiu, ji kryžiuos įkalta,
Baimingai kiekvienoj širdy giliai slapta.
Ėjimas, laisve, į Tave širdy pražysta lelija.

Tikiu žydėjimu tavu, vešėjimu ir vaisių brandumu,
Eime kartu, ištieskime rankas,
Žydėkime, mylėkime ir kurkime drauge.
Yra šalis – jos vardas **LIETUVA!**
Didi, patyrus negandų, kankinta, bet vis nepalaužta,
Ilgai, tvirtai išsaugota ir išmelsta.

Judita Kuzaitė
LAISVĖ

Laimė liejas per kraštus –
Amžiais mūsų laisvė nepražus!
Ietimis bei kalavijais karžygiai kovojo,
Savo meistriškumą ir šaunumą demonstravo.
Vaikėsi baidius jie priešus mūsų,
Ėjo tam, kad Lietuva laisva vis būtų!

Odeta Grigalaukaitė**LIETUVA**

Laiminga ta mūsų tėvynė,
 Ilgaamžė, didi, paslaptinga,
 Eina ji galvą iškėlusį,
 Tiek daug okupacijų, nelaimių ištvėrusi.
 Už ką Tau, mieloji Tėvyne,
 Vargti ir kęsti tiek teko?
 Atsakyti, deja, niekas negali.

Šarūnė Nausėdaitė**GERUMAS**

Gargžduose saulelė kyla,
 Eglės ruošias šokti polką.
 Rusnėje laivai išplaukia.
 Ukmergėj miškai liūliuoja,
 Medžiai lapelius purena.
 Anykščiuose pramogos laukia.
 Saulė šildo vis labiau!

Kamilė Kasparavičiūtė**LIETUVA BRANGI**

Lijo lietus, krito sniegas, kilo saulė rytuose
 Ir lietuviai mūs tikėjo, kad ateis šviesi diena.
 Eisime kartu, dainuosime ir kvėpuosime laisvai,
 Tad paduok man savo ranką, nebijokime nūnai.
 Užtekės ir vėl saulelė, ir vėl leisis vakaruos.
 Vakare visi suklupę ir vėl melsime taikos.
 Apšviesti vilties šviesa, nebijokime, eime!

Burkimės kartu visi, kad vėl būtume laisvi!
 Ranką rankon ir pirmyn Baltijos kely.
 Apsiglėbę trispalve, vėl giedokime drauge.
 Niekas mūsų nebetryps ir pavergt tenebandys.
 Galioje vienybė mūs, tegul saugo mus visus,
 Ilgus amžius težydės laisvės žiedas **LIETUVOS!**

Justė Jankauskaitė**VIENINGA VALSTYBĖ**

Vilnius – sostinė šios šalies.
 Išdidūs, bet ne godūs gyventojai gyvena čia,
 rEligingų žmonių taip pat yra.
 Naktį pelėdos atbunda.
 Išmintingi piliečiai, gimę, gyvenę, širdį atidavę,
 Naudos nesiekiantys, šioje šalyje.
 Gedimino kalnas galingas stovi,
 Auga atžalos.

Vytautas daug prisidėjo prie šalies klestėjimo,
 Algirdas ir jo brolis Kęstutis augo čia.
LIETUVA laisva yra!
 Saulės spinduliai šviečia.
 Tai tauta vieninga!
 Ydų blogų neturi daug.
 Biržai, Birštonas,
 Ėriškiai – šie gražūs miestai ir kaimai yra Lietuvoje.

Tomas Chockevičius**VĒLIAVA**

Vėjas kutena smilgų pirštus,
 Ėglyje paukščiai skrajoja.
 Lietuva šaukia savo balsu
 Iš miego sugrįžt į gimtinę.
 Ach, gera, kaip gera Lietuvą tarti,
 Vardą šį šventą palaistyti viltim.
 Auga užaugus mūsų tėvynė, o vėliava jos priešaky.

Judita Kuzaitė**KATEKIZMAS**

Kokia graži ta mūsų Lietuva!
 Alsuoja laime, laisve ir šlove,
 Tebūna taip per amžių amžius.
 Eglės, ąžuolai ir pušys mus nuolat globoja,
 Kur šie medžiai nuolatos vis mena šios tautos metus,
 Idant taip įamžina visus mūs Lietuvos laikus.
 Zvimbia, dūzgia darbščios, kantrios bitės,
 Mus jos nuolatos, be paliovos atmins.
 Aukštomis pilimis mūs tėvynė amžinai gyvuoja,
 Sakau aš jums – graži ta mūsų Lietuva!

*Atkelta iš 1 p.***Belaukiant Jėzaus prisikėlimo**

Lietuvoje tradiciškai tikima, kad verba apsaugos namus nuo ugnies, perkūnijos ir blogio. Ja buvo smilkomi laukai, gyvuliai siekiant užtikrinti geresnį derlių, taip pat sergant pasmilkomas ligonis, kad greičiau pasveiktų ir jį aplenktų negandos.

Didysis Ketvirtadienis

Ketvirtadienį Bažnyčia mini Eucharistijos įsteigimą Velykų vakarieneje, Jėzaus su mokiniais valgytoje Jeruzalėje. Mišių pradžioje, primenant Eucharistijos sakramento įsteigimą, „Garbė Dievui aukštybėse“ giedama labai iškilmingai, skambant visiems varpams. Tačiau himnui pasibaigus, varpus apgaubia gedulo tyla: jie nebekvies į jokiais pamaldas dvi tolesnes dienas, kuriomis minima Viešpaties Kančia ir mirtis.

Didysis Penktadienis

Didįjį penktadienį prisimename Viešpaties kančią ir mirtį, dėl kurios atsiranda prisikėlimo vilties ir pergales tikėjimas. Šią dieną nešvenčiama Eucharistija, nes liturgija skirta Viešpaties Kančios minėjimui. Neskambant varpams jos metu klausome Viešpaties Kančios istorijos, lydimos kitų Biblijos skaitinių, padedančių suprasti nesibaigiančią Jėzaus meilę mums. Verta paminėti, kad, kaip ir kiekvieną penktadienį, yra skatinama laikytis pasninko.

Didysis Šeštadienis

Didysis šeštadienis skirtas paminėti Viešpaties kapo tylą, paslaptinę perėjimą iš mirties į prisikėlimą. Šios dienos Mišios ypatingos: jų metu bažnyčios prieangyje yra uždegamas laužas ir šventinama ugnis. Vėliau yra šventinama Velykų žvakė, nuo kurios ugnis perduodama susirinkusiems tikintiesiems. Po to žvakių procesija grįžta į bažnyčią. Velykų žvakė simbolizuoja prisikėlusį Kristų, Pasaulio šviesą.

Velykos

Jėzaus Kristaus prisikėlimo šventė bene svarbiausia šventė kiekvienam tikinčiajam, krikščioniui. Kasmet jos data skiriasi – yra kilnojama, švenčiama pirmąjį mėnulio pilnaties sekmadienį po pavasario lygiadienio. Velykos daugumai asocijuojasi su margučių dažymu, ridenimu. Kiaušinis simbolizuoja viltį, nemirtingumą ir vaisingumą. Geltonas trynys – auksas, baltymas – sidabras. Krikščionybėje prisikėlimo simbolis. Tačiau šios šventės esmė Jėzaus prisikėlimas, džiaugsmas, jog esame išgelbėti ir Dievas mus saugo. Aleliuja!

Parengė Tomas Chockevičius

Rasvita Kundrotaitė**ANGELAS ESI**

Angelo sparnas esi,
 Žeme, mus saugaNti!
 Atminties Galia įstabi:
 Pilkapiuos šaknys įaugusios.
 KryžkElių koplytėlėse rymantys
 Vargo rūpintojėLiai gedi.
 Širdyje meilė gimstA
 Sodinant pirmąjį medį.
 AngElo Sparnas esI,
 Lietuva, dangump žvelgianti...

Kamilė Kasparavičiūtė**NEPRIKLAUSOMYBĖ**

Nereikia kartais rodyti jausmų ir tarti žodžių,
 Einant sunkiu, lemtingu laisvės mūs keliu.
 Pirmiau ramiai ir tyliai apgalvokim
 Rimtus ketinimus ir siekius mus visų.
 Ir tarsi mena žodį LIETUVA
 Kančioj įprasminta vienybė.
 Laisvai kvėpuoti ir tikėti
 Ankstyvą rytą saulei kylant
 Užvis svarbiausia juk žmogui yra.
 Svarbu viltis, gyva širdy,
 Ore ji plazda paukščio plunksnele.
 Mylėkime, broleliai ir sesulės, šalį,
 Ypač brangią protėvių senų.
 Bijoti ir drebėti jau nebėra kada,
 Ė-ė-ė, ar dar gyva tu, LIETUVA!?

Vakarė Alonderytė**TU ESI LAISVA**

Tylus vakaras, ramybė širdy.
 Uždegė dangus aistrą many.

Ežerai sapnuoja tyliai,
 Senoji pilis stovi, laikui atspari.
 Istorija Lietuvos kupina paslapčių ir didybės.

Lietuvos gamtos grožis tarsi dailus paveikslas –
 Aušros saulė vainikuoja dieną.
 Ilgas kovų kelias, laisvės siekis
 Sukūrė tautos dvasią, kuri neša šviesą.
 Vėjas švelniai glosto rankas.
 Amžina, graži Lietuva, mūsų šalis.

*Šarūnės Nausėdaitės, Justės Jankauskaitės,
 Tomo Chockevičiaus nuotraukos.*

*Kūrybinį projektą „Akrostichai Lietuvai“ vykdė
 lietuvių kalbos mokytojos Gitana Žygaitytė ir
 Rasvita Kundrotaitė.*

Laikraštį rengia Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos jaunujų žurnalistų būrelis
 (vadovė – mokytoja Rasvita Kundrotaitė).

Laikraštį rasite gimnazijos tinklapyje www.saule.silute.lm.lt/